

Karian, Dyskietki (ft. Kartky)

daj mi żyć
pozwól być
proszę powiedz ze mnie nie widać
grzeszny typ
dziwny sznyt
wokół mnie tajemnica
stary szyfr
niesie szyk
przeprogramowany styl życia
gdy nie było nic do ukrycia
pragnę po staremu oddychać

tak się stale wlokę z tyłu
z duchem czasu nie chce pić
retro-maniakalny przymus
jestem fanem starych kin
folder SERCE toczy wirus
pliki pełne pustych win
koszmarne spojrzenia czynów
stoją ze man vis a vis

więc nadal próbuje znaleźć w chorym mieście
zdrowe podejście
dziurawię niebo krzykami
nerwy grają przester
wyprowadzam na spacer stany lękowe wreszcie
instrukcję obsługi życia wyślij przez podczerwień

gdyż nie wiem dokłada iść
w zgubny sposób znajduje trasę
gonie skrawkiem sił
dni wczorajsze których mi brak
nasz urwany film
w tym dramacie znów ginie zasięg
nie mam słów na dziś
Karol, chyba to nie twój świat

nosimy w sobie starą pamięć jak dyskietki
przeszłość we krwi
lepszy czas
każdy awatar kiedyś dorwie brak baterii
zacznie tęsknić do tych lat
nosimy w sobie starą pamięć jak dyskietki
przeszłość we krwi
lepszy czas
każdy awatar kiedyś dorwie brak baterii
zacznie tęsknić do tych lat

[Kartky:]
(...)

nosimy w sobie starą pamięć jak dyskietki
przeszłość we krwi
lepszy czas
każdy awatar kiedyś dorwie brak baterii
zacznie tęsknić do tych lat
nosimy w sobie starą pamięć jak dyskietki
przeszłość we krwi
lepszy czas
każdy awatar kiedyś dorwie brak baterii
zacznie tęsknić do tych lat